

valget indsattes endelig en Bestemmelse sigtende til at modvirke *Aager med Husleje*, idet der indsattes en ny saalydende Paragraf (§ 3): »Overenskomst vedrørende Lejeforhold i Kommuner, hvor der ikke findes Huslejenævn, kan af Domstolene tilsidesættes eller ændres, saafremt det skønnes, at der ved Overenskomsten er opnaaet eller betinget Fordel, der staar i aabenbart Misforhold til, hvad der derfor ydes af den paagældende Udlejer.

Opsigelser fra Udlejerens Side, der maa antages at være givet, fordi Lejeren ikke har villet indgaa paa Udlejerens Forlangende om saadan Fordel, eller fordi Lejeren i Henhold til nærværende Paragrafs 1. Stykke har indbragt Sagen for Retten, kan kendes ugyldige.

Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Paragraf bliver at straffe efter Reglerne i Lov Nr. 150 af 1. April 1921 § 48, jfr. Lov Nr. 168 af 1. Maj 1922 § 1 s.« Denne Paragraf har efter et andetsteds indsat Ændringsforslag Gyldighed til 1. April 1930. — Ved 3. Beh. vedtoges Lovforslaget enstemmigt med 71 St., 36 Medl. (Socialdemokraterne) deltog ikke i Afstemningen.

I *Landstingets* Udvalgs Betænkning udtales: „Flere af Udvalgets Medlemmer, der er af den Opfattelse, at den hurtigst mulige Afvikling af den ekstraordinære Lovgivning vedrørende Boligforholdene vil virke fremmende paa Byggeriet og saaledes være et Skridt henimod Tilbagevenden til normale Forhold paa Boligvæsenets Omraade, har næret Betænelighed ved at tiltræde Forslaget i den foreliggende Form, thi vel hedder det i Lovforslagets § 2, at fra 1. Maj 1925 (for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner Vedkommende fra 1. Maj 1926) bortfalder enhver Form for Huslejeregulering og Kontrol, men denne Bestemmelse modsiges delvis i den følgende Paragraf, der aabner Adgang til gennem Domstolene at øve en vis Kontrol med Lejeforholdene overalt i Landet, altsaa ogsaa i de mange Kommuner, der overhovedet aldrig har haft Huslejenævn. Man finder det vel ønskeligt og berettiget, at der gøres Forsøg paa at forhindre Opnaelse af ublu Lejesummer, men man tvivler om, at det er muligt at forme en Bestemmelse herom saaledes, at den bliver praktisk anvendelig og kommer til at virke nogenlunde ensartet og retfærdig, og man befrygter, at Bestemmelserne i § 3 kan komme til at virke modsat det, man tilsigter.“

Da de paagældende Medlemmer imidlertid ikke i Udvalget har kunnet vinde Flertal for deres Ønske om Realitetsændringer, deltager de i Indstillingen gaaende ud paa at fremme Lovforslaget.